

שהוא לא יגמור לשדוד אותם.

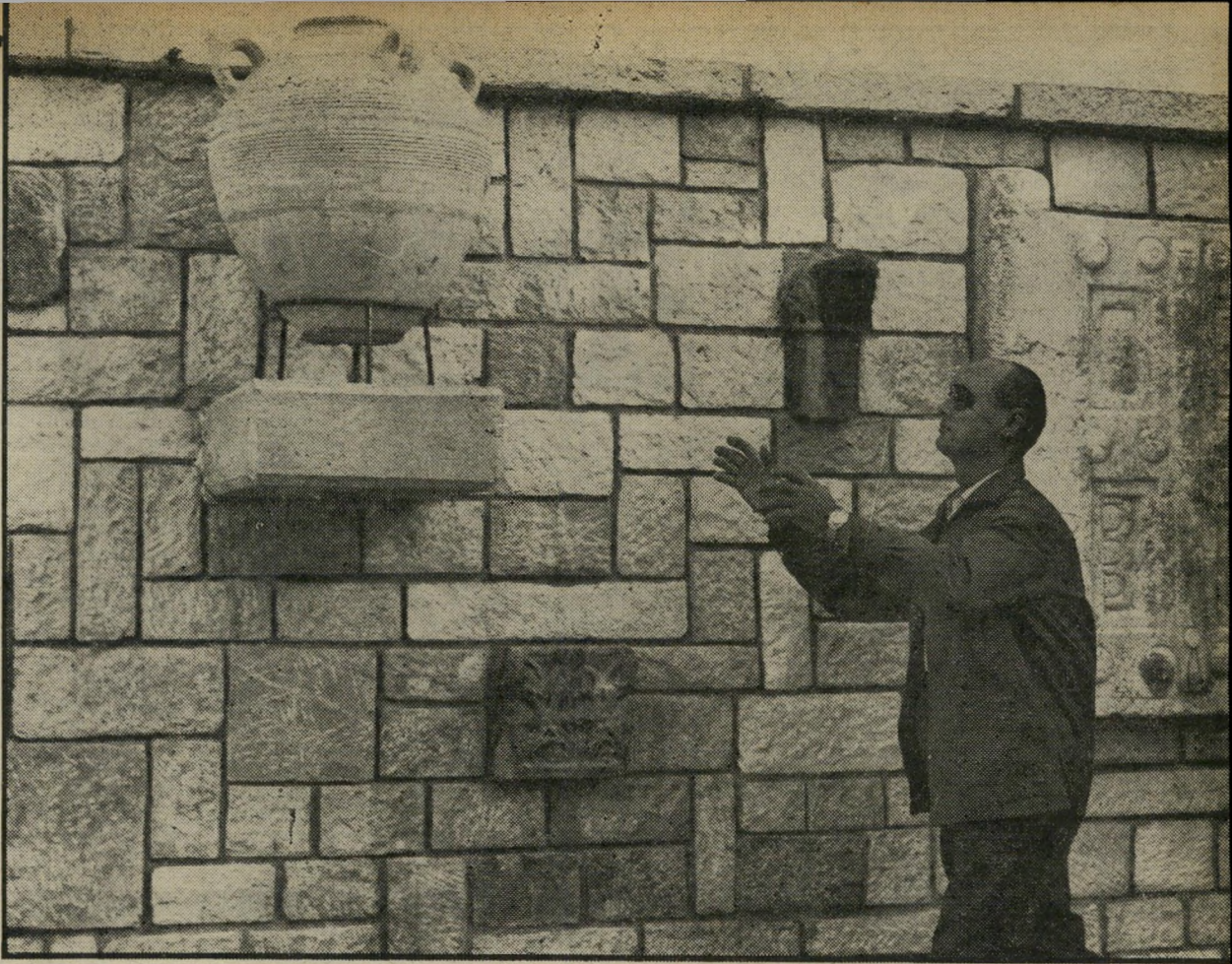
צניני צה"ל קיבלו פקודה להשתמש בציוד צבאי ככד להפירה והובלת העתיקות לביתו. טייסי חיל-האוויר הצטוו להטיסו לסוירים ארכיאולוגיים פרטיים. היילי צה"ל קיבלו פקודה לאבטח את הפירותיו של דיין ולשמור על הטרקטורים שעובדים בשבילו, תוך סיכון חייהם למענו.

שרי ממשלה, חברי-כנסת ואנשי-ציבור, שביקרו בביתו, ידעו שאוסף העתיקות המפואר והעשיר הגיע לדיין שלא כחוק. הדבר מעולם לא היה סוד, ובכל זאת כולם שתקו. איש לא הרים קול ואיש לא העז להפנות אצבע מאשימה נגד שר הביטחון.

האם עלי עוד להוכיח שחפירת עתיקות והעברתן לרשות היחיד ללא רשיון הוא מעשה גניבה? החוק בעניין זה הוא מפורש ביותר, ואידיעת החוק אינה משחררת אפילו שר בממשלת ישראל.

עתיקות שוות כסף

אוצרות הארכיאולוגיה הם רכוש המדינה, כמו שאר אוצרותיה. הטבריים" אפילו ללא חוק מפורש צריכה הייתה עובדה זו להיות ברורה לכל אורה. בנוסף לדרך התרבותי, האמנותי, ההיסטורי והמדעי, שיש לממצאים הארכיאולוגיים, יש להם גם ערך כספי בלתי מבוטל. עתיקות הם נכסים שווי-כסף, לא פחות מנפט, מינרלים, אבני-חן וזהב, הם חבויים (תיאורטי) באדמת המדינה. וכפי שאין להעלות על הדעת שאיבת-נפט פרתית ללא רשיון, או ניצול מחצבי נחושת ללא רשיון, כך אין להעלות על הדעת

זו גניבה, מר דיין!

האם חסכת את הסכומים הענקיים האלה ממשכורתך כשרה-הביטחון? וכדומה.

אני בטוח שחוקרי המישטרה, אם הם רק ירצו, יידעו לשאול את מר דיין שא"לוח הרבה יותר מביכות.

כולם ידעו

פשעו שר דיין מעולם לא היו סוד. חוץ מהמשטרה ידעה כל הארץ שדיין

המצויות בגנו, בביתו ובמחסניו של משה דיין. (אגב, גם אש המישטרה תדחה את ביצוע החיפוש, ותאפשר עליידי כך את העלמת הסחורה הגנובה מביתו של דיין, עדיין מצויים בידי ובידי אחרים צילומים של שרי-הביטחון על רקע העתיקות שאת נוכחותם בביתו בזמן מן הזמנים יצטרך משה דיין להסביר איכשהו.) החקירה, במיקרה זה, תהיה פשוטה מאד: מניין הגיעו העתיקות האלה לרשותך, מר דיין?

האם יש ברשותך רשיון להפירה וגילוי

לאחר התגובות הרבות שהגיעו אלי בעיקבות הכתבה "שוד העתיקות של משה דיין", שפירסמתי כאן בשבוע שעבר, יורשה לי להזכיר בי ולתקן חלק מדבריי. משה דיין איננו שודד עתיקות. אני לא חושב שהתואר הרומנטי "שודד" הולם שר בממשלת-ישראל, העובר בצורה גלוייה, מכוונת ושיטתית על חוקי המדינה. יהא גם לא "פרא-אדם" או "שובב", כפי שמעריציו וחסידי השוטים מכנים אותו, כאשר הם נאלצים להביע הסתייגות כל-שהי ממעשיו.

כמי שצפוי לקנס כספי כבד ומאסר על הוצאת דיבה לפי חוק לשון-הרע, עלי להיזהר בדבריי. ובכן: משה דיין איננו שודד עתיקות. הוא פשוט גנב. ואת זאת אני אומר בידיעה שהאשמה המורה זו נגד שרי-הביטחון ניתן להוכיח בנקל בכל בית-מישפט, גם ללא עזרה של סוללת פרקליטים ממולחים.

אם גנב הוא אדם אשר נטל אפילו פעם אחת ללא רשות רכוש שאינו שייך לו, הרי דיין הוא גנב מועד שאין לו תקנה. גנב בעל עבר פלילי עשיר של למעלה מ-20 שנה, גם אם עד כה לא נפתח נגדו שום תיק במישטרה. במיקרה של דיין, שלא כמו בפרשת נתיבי-נפט, אין צורך אפילו בוועדת-חקירה כדי להוכיח את טענתי החמורה. ה"קורפוס-דליקטי", הרכוש הגנוב, ממלא עד היום את חצרו, ארונות ביתו ומחסניו, ודי בביקור חטוף של חוליית מישטרה במיקום כדי לעמוד על ממדי הפשע. בהם מעורב שרי-הביטחון הנערץ שלנו.

נדמה לי, שבמיקרה זה, לפחות, חובת ההוכחה שהסחורה הגנובה (לטענתי) אינה גנובה עליידי דיין (כפי שאני טוען) אינה חלה עלי. מר דיין חייב להסביר למישטרה איך הגיע לידי הרכוש הגנוב, בדיקת כפי שכל אדם חייב להסביר באיזו דרך הגיעו לרשותו מכויות הטרנזיטורים, השעונים, הפמוטים, כלי-הכסף והתכשיטים שנמצאו בביתו בשעת חיפוש.

מניין אדוני השר?

כל מה שעל המישטרה לעשות הוא לערוך רישום מדויק של העתיקות

ואת
דן בן-אמוץ

עתיקות, כנדרש לפי החוק? האם הודעת לרשות המוסמכת על מימצאים שגילית, כנדרש לפי החוק? באיזה כלי תוכלה השתמשת כדי להעביר לכתך עתיקות שמישקל אחדות מהן קרוב לטונה? אם באמת רכשת חלק מן העתיקות, כפי שאתה טוען, תואיל בטובך לפרט את הממצאים שרכשת, ממי רכשת אותם, וכמה שילמת עבורם? מניין לקחת את הכסף (רבבות לירות) בו, כפי שאתה טוען, רכשת חלק מהמימצאים שברשותך?

חופר עתיקות. כאשר התמוטט עליו קיר באחת מחפירותיו הפרטיניות באזור, זכה המאורע לכיסוי נרחב ברדיו ובעתונות. איש לא דאג אז לחוק. כולם דאגו לחייו. אגף העתיקות, וכל סטודנט לארכיאולוגיה, ידע שדיין חופר ללא רשיון מתי שהוא רוצה ובכל מקום שהוא רוצה. הם ידעו שדיין הורס אתרים ארכיאולוגיים על-ידי חפירה פרועה וואנדאליזם, לפעמים בעזרת טרקטורים ובולדוזרים. אגף העתיקות ידע שדיין לא יגלה לרשות המוסמכת את האתרים שגילה, עד

מודעה

חריני מודיע בואת לאגף-העתיקות ולמשטרת-ישראל, שביום שבת (8.12.71), בשעה 11 בבוקר, אני יוצא לערוך חפירה ארכיאולוגית בניגוד לחוק בתל-קאסילה שליד רמת-אביב, במטרה לגלות עתיקות ולהעבירן לביתי. חובבי ארכיאולוגיה, המעוניינים להשתתף בחפירה, מתבקשים להופיע בזמן ליד הבית הישן, העומד בגבעת תל-קאסילה, כשהם מצויידיים בכלי עבודה (מעדרים, אתים, מקושים, סלים), סנדוויצ'ים וקופסאות קרטון לאריות המימצאים.

כדי לאפשר חפירה מסודרת, לא תורשה כניסתם של טרקטורים ובולדוזרים לשטח החפירה.

צלמים, עתונאים וכוחות-מישטרה מוזמנים להיות נוכחים בחפירה היסטורית שתשים קץ, אני מקווה, להפרת החוק עליידי שרי-הביטחון.

דן בן-אמוץ

חפירת עתיקות ללא רשיון. ולמה לא נלך צעד אחד קדימה? במה שונה אדם הגונב ציוד ממשלתי (טרקטור רים, משאבות, מכונות) או ניירות-ערך ממשלתיים (שטרות כסף, תעודות מלווה ביטחון) מאדם הגונב עתיקות, שאתן הוא יכול להמיר בכל שעה בכסף?

תארו לעצמכם שנגיד בנק ישראל רואה את עצמו כנומיזמאט ולילה-לילה, לפני צאתו מהבנק, הוא ממלא את תיקו בדוגרי מאות של הרצלים וביאליקים? תארו ל-עצמכם ששר-הדואר מחליט לאסוף בולים, מבלי לשלם עבורם? או ששר-השיכון רוי שם על שמו אוסף נאה של חלקות-אדמה מרכוש המדינה? במה, בעצם, היו המעשים שלהם שונים ממעשיו של משה דיין?

פשעו של דיין גרוע בהרבה מכל הפשעים האפשריים שמניתי. שכן שטרות כסף ובולים אפשר להדפיס, חלקת-אדמה ניתן להחזיר לרשות המדינה, בארי-נפט או מיכרה-נחושת לא ייהרסו, אם איוה שר ישדוד מהם כמה טון ויקשט בהם את חצר ביתו. אבל אתר ארכיאולוגי שנשדד הוא מעשה פשע למדע ששום מאסר והחרמת הרכוש הגנוב לא יכפר עליו ולא יתקן אותו.

עד כאן חפירות וגניבות מרכוש ומאוצרות התרבות והמדע של המדינה. וכעת ניגש לעסקיו של מר דיין.

דיין קובר את עצמו

רהביטחון שלנו עוסק בשעות הפנאי (ומן הסתם בחלק משעות העבודה שלו) במיסור עתיקות. גם זה אינו סוד. בעיתונים התפרסמו צילומים של באמצעים ארכיאולוגיים, שמשו דיין מוכר מלונות היטון ושרתון. כל פריט מוגש בקופסה שחורה, ומרוסד בקטיפה אדומה, כשלידו כרטיס המזהה את החפץ ואת המקום בו נמצא. כל פריט נישא את הכתובת, "מאוספו הפרטי של משה דיין", ואת חתימתו האישית של השר, והתאריך בו הוצא החפץ למכירה.

נוסף למקומות המפורטים לעיל מוכר משה דיין פריטים ארכיאולוגיים בביתו.